

Előfizetési árak:
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre 8 korona.
 Fél évre 4 "
 Negyedévre 2 "
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:
 Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Miklós-utca 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytőzsdében.
 — Megjelen minden vasárnap. —

Riadó.

*Ha a cseh nem pimasszkodnék,
 És burnak von' reménye még,
 Ha állna Thun és állna Wittek
 S Fiumében nem pisszegnének,
 Ha hollandus belényugodna,
 Hogy angol burt igába vonva
 Pusztitsa Afrikát a láng
 Milyen más volna a világ!*

*Ha Sima már nem birta volna,
 Hogy jó Molnárt előre tolja
 S a mint hogy fél, nem félne Széll,
 Hogy öt is majd elfujj' a szél
 Ha Hegedűs nem utasgatna,
 S oly sok levélt Wlassics nem irna,
 Mi más nap virradna reánk
 Milyen más volna a világ!*

*Ha nem lett volna elnök Bánffy,
 S ily módon nem lett volna, aki
 Botrányt csináljon s felingerelje
 Kinek csak érte fájt a feje,
 Jó Eötvöst, Hollót és Dienest,
 Ki Szentestről jövet egyenest,
 Mérgében párbajt s vért kívánt,
 Óh mily más volna a világ!*

*Csak áldott Debreczeniünk hallgat
 Amilyen volt, olyan maradt,
 Besszelsokat, hogy így — úgy szépül,
 Sok ujat teremteni készül.
 A világítás, piszkos utcák,
 A rendezetlen közbiztonság
 Kiáltva: együtt azt harsogják
 Marad, mi volt: a rossz világ.*

Garantirozott hírek.

(♁) **A mult heti közgyűlésen Márk Endre** is a házi kezelés mellett volt. pedig a fáma azt beszéli, hogy ő a házon kívül szokott kezelni.

(*) **Debreczeni menyecskék Párizsban.** Marjay Péter tiszteletes honatya azt ajánlotta a kereskedelmi miniszternek, hogy debreczeni menyecskéket küldjön a párisi világkiállításra, hogy jó magyar kenyérral traktálják a francziákat. Igen ám! Csakhogy könnyen megeshetik, hogy addig sütik a francziáknak a magyar kenyeret, a míg ők magok franczia kovásztól kelnek meg és hazatérve franczia sütetten lepik meg férjeiket.

(§) **A temető titka.** A Kossuth-utcai temető most büszkeséggel néz szomszédjára a Szt.-Anna-utcai kath. temetőre, mert most már neki is van titka. Rossz nyelvek beszélnek, hogy a Kossuth-utcai temető titka csak természetes folyamánya a Szt.-Anna-utcai temető titkának.

Csokonai Vitéz Mihály emlékkerti szobra kérényt nyújtott be a nemes városi tanácshoz, hogy ha az ő csizmáját nem is tekintik, de tekintve a mások csizmáit és cipőit, a már legkisebb esőzésre is járhatatlan, béka medenczévé kikopott átjárókat ne sajnálnák néhány vagon jóféle kavicssal feltölteni.

(♂) **Telefon.** Holnaptól kezdve a debreczeni telefon hálózat állami kezelésbe megy át. A telefon kasszonyok tehát már mint *állami* hivatalnokok fognak a telefon mellett *eláll* mosodni.

(×) **Értesítés.** Márk Endre hivatalos helyiségét ez évben a Kossuth-utcai temetőbe teszi át.

(†) **A nagytemplom** környékén és végig a Péterfia utcán járó-kelő közönség figyelmét lehetetlen, hogy elkerülte volna azon másutt szokatlan de nálunk meghonosodott találóbban mondva bemohosodott látványosság, hogy a Stenczinger-féle háztól kezdve, a kereskedelmi akadémia, nagytemplom-tér és egészen végig a Péterfia-utcán úgy a közelmúlt s az ezelőtti években is mily fantasztikus rendtelenséggel volt borítva mindenféle fű, gaz, kutyatej sat. növényzettel, hogy vetélykedett a kutyabagosi állás mellett elterülő szemét dombok smaragd zöld pázsitjaival. Az egyháztér és péterfia utca lakosai, most egy emlékiratot akarnak benyújtani Debreczen város szépitészeti bizottsághoz, kérelmezve benne, hogy éppen időszerű volna most tavasszal, ha ezen gazzal rendetlenül benőtt, illetve kinövendő helyeket a szimmetria kedvéért fű és egyéb növény magvakkal bőven bevettetni sziveskednék, és hogy az idil annál megragadóbb lenne, annak idejében pár száz báránykát legelészni reá boesátani, mellé őrzőül néhány pásztor fiúcskát. Közben, közben, néhány csapat libácskát, és ezeket őrző pásztor leánykát. Ah mily romantikus volna ott így a szent természet! A pásztorfiúcskák tilinkóinak méla bus hangja, a pásztor leánykák andalító dala sat. sat. Ok-szerű volna aztán az egyházteret legelőtérnek, Péterfiát pedig Nagylegelő utcának elnevezni. Léteznek holmi harmad negyedrendű városocskák, hol az utcákon, vagy házak falai mellett felburjánzó fűfajok kiirtása megvan parancsolva, de hát ily helyeken nincs meg a kellő szépitészeti érzék. Nincs szépitészeti bizottság! Tessék hozzánk jönni tanulni.

(+) **Garantirozzuk,** hogy *garantirozott* híreink ezután is lesznek.

Debreczen város rendkívüli közgyűlése.

— Hiteles riport. —

A közvilágítás ügyében tartott *pénteki* közgyűlésről.

Gróf Dégenfeld József főispán :

Mielőtt a közgyűlést megnyitom, engedjék meg, hogy tekintettel a *pénteki* napra, mint jó katolikus keresztet vessek. (Általános helyeslés, csak *Wolaffka* püspök rázza a fejét.)

Aczél Géza :

Tek. közgyűlés! Én nálam fő *a czél, a czél*-om tehát az, hogy a Trust kapja meg a közvilágítást, mert ha házilag kezelik a légszeszt, akkor megeshetik, hogy a tanács felrobban, a mi pedig nem lehet *a czélunk*.

Oláh Károly :

Aczél barátom folyton lövöldözött argumentumai-val a czél felé, de én tullövök *a czél*-on és a tanácsot a felrobbanás ellen biztosítom a Trust hamvaiból feltámadó *Phönix*-nél. Ajánlom a házi kezelést, mert Timeo Danaos et dona ferentes!

Jóna *Dániel* izgatottan felugrik: Tiltakozom a személyeskedés ellen, az én nevemet ne vonja bele a vitába.

Főispán megnyugtatta *Dani* bácsit, hogy ez csak egy *oláh* mondás volt és nem vonatkozik az ő személyére.

Dr. Benedek János :

Hazafias érzésektől dagadó kebelem elszorul annak hallatára, hogy e terem szentelt falai között *oláh* beszéd hangzott el, ez hazaárulás, melyet Debreczen városa csak azzal expiálhat, ha a közvilágítást magyar cégnek adja, mert ez majd felfogja gyujtani az *oláh* koponyákban a hazafiság légszesz lámpáit.

Milyen perverz gondolat az, a tanácsra bizni a légszesz házi kezelését, hiszen a szesz is már a tanács fejébe szállt, a légszesz pedig egyenesen a légbe fogja röpíteni az agyonkínzott, szegény tanácsot, a mitől a közigazgatás órangyala óvja meg a mi szegény városunkat!

Márk Endre :

Én az utazó hölgy — pardon — akarom mondani bizottság álláspontjára helyezkedem és mivel a *befektetésnek* is nagy barátja vagyok, ajánlom a házi kezelést és pedig nagy *tőke befektetéssel*. De mondja ki már most a közgyűlés, hogy a temetők kivilágítását ellenzi, mert a holtaknak ugyanis az örök világosság fényeskedik, a sirokat látogató élők pedig csak tapogatóznak a sötétben.

A közgyűlés nagy többséggel elfogadta a *Márk Endre* indítványát és elhatározta, hogy valamint *Márk Endre*, úgy a tanács is legyen ezentul minden lében kanál.

A *főispán* meleg szavakban részvétét fejezte ki a légszeszgyár kimulása felett, kijelentvén, hogy hült tetemei 1901. jan. 1-én fognak a város költségén a házi kezelés családi sirboltjába örök nyugalomra helyeztetni.

Végül a *főispán* a közgyűlést szetreaszke és zsvió kiáltások között berekesztette.

Hitelesíti :

Vak apád.

Szomjas Péter

városi lendőr.

Hogy az én lyó istenem tegye a villahajtóba a tekintetes bizottsági tag urak gyomorbéli állapotját, úgy megéheztettek a mult héten pinteken, hogy még most is rebeg belé a szemem karikákat hányva, mer hogy mesmeg felvitt irdeklődísem a közügyekir a bizottsági terem karzattyára, mán mondok magamba csak meghallgatom, hogy a gájzügy hova dül el; minket is irdekel a, meg is hánytuk-vetettük magunk közt a tartalikba, mer fontos az ránk nízvíst, hogy lesz-i ezután a Vig-

kedvü Miháj uccezan gájzláng, vagy se, nehogy úgy járjak magam is la mint Szabó meg Virág komájim, akiket a sötítésigbe úgy hókon kollintottak, hogy némelyik közülök két hónapig is nyomta a vaczkot.

De én nem tudom miféle emberek azok a bizottsági tagok, beszéltek azok mindenrül, csak arról nem, hogy lesz-i hát viágosság a Vigkedvü Miska, a Török Bálint, meg a Rakovszki főbiró uraimék uccezan, jin, folyt ott a szó, akáresak az Erzsók komámasszony szájából, mikor a kofával a pijacson összevész a lekváron, oszt a esipejire rakja a két kezit, de a lyó Isten tunná, hogy miféle Trost, Frost, vagy Fros társaságrül (vigye el a hideglelős nyavaja), beszéltek, meg a házi kezelisrül, amarrul a *Feőmirnyök* tekintetes ur, meg *Bakonyi* üdvégy ur irveltek szípen, azok pedig szíp eszü emberek, oszt tuggyák mi a város irdeke, de czivis pögártársainkat nem tudták meggyőzni, mer azok azir is a házi kezelés mellett vótak, errül meg *Szabó* Kálmány, *Oláj* Károly, és *Komlóssi* urék beszéltek szípen, hát én megvallom itt nyíltan, hogy én is ük mellettük vótam, mer úgy gondukoztam, hogy ha nyeresig nem vón rajta, nem riczkírozott vóna annyit az a Fros társaság, meg oszt ha evvel lejobb mehet a pótdadó, hát mir ne menjik.

En mán egy óra talyban olyan éhes vótam, hogy megettem vóna még a macskát is szószba nyul helyett, akivel az urak ilnek a vendiglóbe, vagy a kirántott bikaczombot is, peig azt is az urak szeretik, de mikor lattam, hogy a kögyüliši urak mind kitartanak, mondok mán én sem leszek nálok alábbvaló. Vártam egisz három órajig, a mig nem szavaltak, oszt nem győzött a házi kezelis, hát ótégtuttam meg, hogy azir tartottak ki olyan keminyen az urak, mer hogy megvertik a kotyeszt jól pörgölttel, gulyással. meg to-kánynyal oszt itták rá a jóféle árpalét. akiket mind a *Hóhér* Berczi téns vendiglős virilis bizottsági tag ur szógált fel, milyen jó is, hogy ü úgy közibük cseppent, gondoskodik ü a hasukrül a többijeknek, mán csak azt vártam, hogy a *Vájcsingér* Ungárija kávé, bizottsági tag ur meg fekete kávé fog felszógálni, utána meg *Kiki* bizottsági tag ur egy-egy darab szappant, *Pongó* urambátyám meg egy pár fejelis esizmát fog felhordani táczán, de ezek elmarattak. Az azonban kúnérozott, oszt meg is aprehezálódtam írte, hogy a

Hóhér Berczi ur engem nem hivott le a karzatyru enni, fel is jelentem legközelebb, nikor nem tartya bé a zárórá, peig üt gyakran meg lehet csipni. Aszondom.

Kinos kérdések.

A Lloyd-klubb intrikai után lesz-e már valaha miniszter Horánszky?

*

A sok vértelen párbaj után nem fognak-e csakugyan duellálni a vénasszonyok?

*

Hány féle szél fuj a szabadelvü pártban?

*

A zabügyből kifolyólag hányan mennek majd kukutyinba zabot hegyezni?

*

A burok puskájától jobban félnek-e az angolok, mint az aranybányák szétrombolásától?

Brachkrogen Dávid

— jó kívánságai. —

O rendőrség érdeklődjün oz illetüsi helyed iránth.

*

Olyan tiszta ledjen o tiedh lelkiismereth, mint Debrecen ótezái.

*

Onnyi ledjen oz ellenségedh, ohányan pályáznak az öressedésben levü rendőrbiztosí állásra.

*

Szeressen o felebarátodh, mint o bór oz angholt.

Zsidó Háy János.

Meséli a háborut a zsidó baka otthon:

— Mentünk. mentünk, már épend három napja mentünk, mikar khopetány oraság oszt kiáltja:

— Halt! megállotthunk.

— Tülteni!

Tültöttünk,

— Lüni!

Lüttünk. Azután megint mentünk, mentünk, mikar megint kiobálja a her khopetány:

— Halt! Megállotthunk.

— Tülteni!

Tültöttünk.

— Lüni!

Lüttünk. Hanem mikar már ganz küzel volt az ellenségt, akkor csak tültöttünk, lüttünk. tültöttünk, lüttünk, utaljára *nem is tültöttünk* csak lüttünk, lüttünk.

Az első esküdtszéki tárgyalás.

— Dongó tudósítójától. —

Mesés érdeklődés mutatkozott az első esküdtszéki tárgyalás iránt. A törvényszéki palotához vezető utat lovas és nem lovas rendőrök lepték el, hogy a nagy emberáradat miatt a közlekedés fennakadást ne szenvedjen. A törvénykezési épület zászlókkal és drapériákkal volt feldíszítve. A tárgyaló terem előtt 32 szuro nyos fogházor volt felállítva és a terembe csak ezeken és az irodaigazgatón keresztül lehetett bejutni. A hölgyek fényes báli toillettekben ugyszintén a férfiak vasalt nadrágban és szalon kabátban jelentek meg.

Kilencz óra után vonult be a bíróság és az esküdtszék a terembe.

Elnök: (halk hangon) Vezessék be a vádlott urat.

Vádlott jó kinézésű paraszt legény gatyaszárban szűrrel tünt fel.

Elnök meleg hangu beszédet tartott üdvözölte a hölgyeket, esküdteket, ugyszintén a vádlottat, akit az a kitüntető megtiszteltetés és ritka szerencse ért, hogy az ő bűnügyét tárgyalja először a debreczeni esküdtszék.

Vádlott illedelmesen meghajtotta magát és megköszönte a törvényszék jó indulatát és figyelmét, hogy ennyi sok embert meghívott az ő tárgyalására. Vádlott a nagy megindulásában az esküdtekkal kézszorítást akar váltani, de e tervét az elnök kissé túlzottnak minősítvén, ebben megakadályozta.

E pillanatban virágzapor keletkezett, melyet a jelenvolt hölgyek a vádlott számára rendeztek. Vádlott a feléje dobott virágokkal felbokrétázta magát.

Elnök azután ismerteti a rövid tényállást, hogy vádlott egyik pájtását egy sétalpálczával (nyolcz kiló súlyu furkós bot) ugy fejbe kolintotta, hogy az ennek következtében kiszenvedett.

Elnök: Vádlott ur legyen szives megmondani, igaz-e, hogy maga megakarta ölni Fekete Sándort?

Vádlott: A világrt sem de hogyan is tetszik rólam ilyent feltételezni.

Elnök: Kérem szépen ne tessék e miatt én reám neheztelni, mert ezt nekem kötelességem megkérdezni.

Vádlott: A' mán más. — E kijelentés után elmondja, hogy egy este a koresmából hazajövet sétalpálczájával fején simította Fekete Sándort, ki ettől elbukott ugyan, de néhány percz múlva kutya baja se volt és a maga lábán hazament, még csak vires se vót, de azért másnap reggelre meghalt, hát hogy mitül azt ő bizony nem tudja.

Egyik esküdt: (szabó) Milyen ruhában volt maga a tett elkövetésekor.

Vádlott: Ingben és gatyaszárban.

Másik esküdt: (bankár) Milyenek a pénzügyi viszonyai van-e vagyona?

Vádlott: (dalolva) Nincsen nekem egyebem, csak egy szűröm bekecsem, bekecsem . . .

Az összes esküdtek: (kórusban dalolva folytatják) Kelmednek sincs . . . egyebe, az se legyen . . . nincsen nekem egyebem, csak egy szűröm bekecsem, bekecsem.

Az esküdtek nótázását az elnök szakította félbe figyelmeztetvén őket, hogy ne téveszszék össze a törvényszék tárgyaló termét a Dréher-féle söresarnokkal, s tekintettel az idő előrehaladottságára talán folytathatnák a tárgyalást.

Az esküdtek egynémelyike indignálódott ugyan, de azért abban hagyták a nótázást és folytatták a tárgyalást.

Esküdt: (tanár) Hol járt iskolában és hány kereskedelmi akadémiai osztályt végzett?

Vádlott: Összes oskolázatomat a Halápon nyertem.

Több hasonló igen fontos és szoroson a bűnügyhöz tartozó kérdések merültek még fel.

A tanuhallgatások délig tartottak, ekkor a szakértő orvost hallgatták ki. A szakértői véleményből tudósítónak csak a könnyebben megérthető kifejezéseket sikerült feljegyezni.

Az üteg, mely a vastag bot által gyakoroltatott a fejre, *verőmleteget* evolvált a véredényből s a *bőnyére kulminálva az ömleny* a hártyaagyot *presionálta*. . . .

E könnyen érthető és világos véleményből természetesen az esküdtek tiszta képet nyertek. Egyik esküdt megkérdezte azért: lehetséges-e, hogy a fejbe ütés után a sérült még a maga erejéből hazament és csak másnap halt meg.

Szakértő: Igen. Mert vádlott az ütés tekintetében óvatos volt, a mennyiben a sértett fejét ütötte, hogy meg ne sántuljon, a mi nem is következett be és így haza is mehetett ép lábakkal (Taps, éljenzés).

—ga.

Talált névjegy.

A Hatvan-utczán az alábbi névjegy találtatott:

Lengyel Imre

ny. kir. törvényszéki bíró, könyvkötő, könyvnyomdász,
laptulajdonos, papirkereskedő,
a szabadelvű párt elnöke,
a „Takarék- és Hitelintézet” elnök-igazgatója stb. stb.

Igazolt tulajdonosa a névjegyet átveheti a „Csokonai” papirkereskedésben.

Színház.

Bokor József „Kuruczfurfang” ezimű új népszínművében sok a *furfang*, de kevés a *Kurucz*.

Az új népszínmű nemcsak **Bokor József**nek hozott 100 aranyat, de **Komjáthynak** is, a ki négyszer egymásután telt ház előtt adatta elő az ujdonságot. **Aranyosi tata** a színház kedves pénztárosa azonban váltig azt hangoztatja, hogy nem mind arany, a mi fénylik. Ez azonban már igazán *Kuruczfurfang*.

Geografiai lexikon.

Buda — vágó híd.
Sziget — ő ad.
Szeged — a kenyeret.
Aranyos-Marót — Perényi Margit beteg.
Zagyva — a parlament.
Magyar-Óvár — de hiába.
Szabadka — a magyar nép.
Rátót — tót biztatás.

Tyukodi Lőrinczné

társalgása a pércsisoron.

A mulkor egy olyan nacsésága-féle áll sokáig előttem, oszt válogatja a sült tököt. huzza félre az órrát, finnyáskodik, oszt aszongya, hogy:

— Nem elég kemény a tök.

Megunom én is a sok szekczirozást, felállok a szenes fazikrúl. csipömre teszem mind a két kezemet, nagyot lélegzek, oszt hozzá fogok:

— Ne fintorgassa itt az órrát nacsésága, mert olyat mondok, hogy magam is megbánom. Még csuffá teszi, az én finom, parázs tökömet, bezzeg jó lett vóna még tavaly, mikor csak ténsasszony vót, oszt hideg téli időbe egy vikony kis viklerbe járt a piacra, a lány tök is. De mióta nacséságának hivatja magát, azóta mindig böcsmirli a portikámat a szél hordja el a nacséságát, avval már kisz vótam, hogy a tökök kosarat a fejíhe teremtem, meg megtipem azt a csitri kőczos haját, de közbelipett Szomjas Péter a lendőr, bekisírt bennünket a kapitány elé, aki nygy koronáig sanyargatott az utczai botránnyir, hogy a tüzes isten-nyila csipjik bele az ijen nacséságákba.

Mürimgyár.

*Ime, köpenyemen lyuk támada
Imre kóp, ejnye te, nyugtámat a
Szabó nem adta még ma se vissza.
Félek, hogy a pénzemet beissza.*

(Köpenylyuki köpszerzenetes nyugta-hiányu rim-korty.)

*A szidalmat adja Konrád
Bőséggel az ablakon rád.*

(Ablakdűhi „czoki“-zó rimböffenet.)

*Azt gondolám, hogy egy nő csip
Oda nézek, hát egy pőcsik
Töle a karomon nő csik
Adja ide kend a löcsit.*

(Löcs-kölesönző pőcsik-maczerálta nő-csipészét igénylő minta-rim.)

Novella színművezimekből összeállítva.

Valóságos „Kurucz-furfang“-gal jelent meg a „Huszár káplár Bécsben“ és ott elment a színházba és a „Kakasülön“ türelmesen várta a „Függöny“ felgördülését. Baloldalán ült „Desparát ur“, míg jobbján „Buzogány Sebestyén“ foglalta el a helyet. Közvetlen utánuk „Tunikás leányok“ ültek, névszerint: a „Michu lányok“, „Angot a kofák leánya“, a „Vereshaju“, „Milimári“, „Tóth leány“, no meg a híres „Mari az ezred leánya“. A színigazgató ez egyszer telt háznak örvendett, mert hónap eleje lévén, megtörténnek az ilyen „Színházi képtelenségek“

Alig végződött azonban az első felvonás, valami „Betyár kendője“-t ott felejtette s míg a káplár annak tulajdonosa után kiabált, ez ismerős hangra megjelent egy „Kékharisnyás“ ur „Fekete frakkban“, s vallatóra fogta, mint került Bécsbe és nem-e volt a „Szökés párosan“?, — Hát — szólt büszkén a káplár, az igaz, hogy „Szeretem a nőket“, de ebben a do-logban olyan ártatlan vagyok, akár egy „Prófeta“. A sok kutatás után zsebében egy „Levél“-re találtak, mely „Roland mester“ nevére volt czimezve „Loco“ a miből aztán megtudta a törvény embere, hogy csakugyan ő az a „Szökött katona“, akit keresnek, hangosan kijelentette, hogy az „Örök törvény“ szerint és a „47 cikk“ értelmében foglyom és most kövessen a hadbírószághoz, hol „Rang és mód“ tól megfosztatik.

E kemény szavakra a katona arcza a „Rákok“-hoz lett hasonló és szó nélkül hagyta el a színházat. De alig tettek pár lépést a holdsütötte árnyas utczákon midőn egy „Lengyel zsidó“-val találkozott, és a káplárnak az a „Komikus“ ötlete támadt, hogy ez szerencsét jelent. Valóban „Hoffmann meséi“-be illő csoda történt, már másnap szabadon bocsájtották, mert a „Király házasodik“ és a foglyoknak kegyelmet osztogatnak.

Ebbeli nagy örömeben kereste fel aztán „Aszalai uram leányai“-t, nősülési czélból. És itt kezdődik „Egy katona története.“

Először azt a leányt kérte meg, kit finom bőre miatt „Hófehérké“-nek neveztek el, de ettől azt a feleletet nyerte, hogy inkább leszek az „Ördög mátkája“ mint ilyen „Zsarnok“-nak a felesége. „Közönnyel“ gondolta a káplár és megkérte a másodikat. „Mártha“ azt mondta, miként nálunk tegnap „Vigéczek“ jártak s „Egy baleset“ ellen az ő „Elet“-ét akarták biztosítani. de ő azt sokkal biztosabbnak véli egy jó férj oldalán. Elhatározták, hogy jó lesz egy „Utazás a föld körül 30 nap alatt“. És megkezdődött a „Valéni nász.“ De elmúltak az aranyjuezi szép napok s a férj azt tapasztalta, hogy otthona valóságos „Boszorkány-vár“ s ha ez így tart, nincs más hátra mint „Utazás a válás körül“.

A kuruzsló tudatlanságával az orvos tudományával öl.

Kabátok, Gallérok, Kostümök,

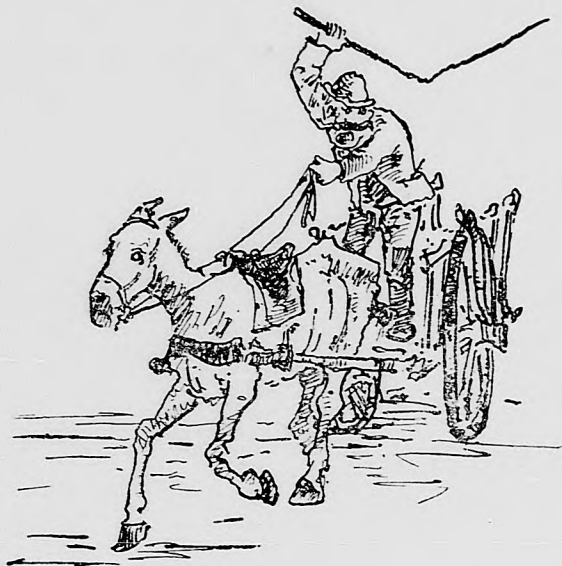
Napernyők, Blousok, Csokrok, Övek és bármily női- és gyermek-felöltők minden kivitelben található

HALMÁGYI SÁMUEL női divatárúházában

Debreczen, a főpostával szemben.

Itju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Szoboszlón vótunk lakadalomba. A kehes Harsányinak a heptikás fija vezette ótarho Szenes Miska lúkupecznek a jányát, akkibe semmi egyéb hiba nincs, csak hogy minditig köhög. Szeredán reggel jókor mán fel vót pantlikázva a Nyalka, mer hogy Miska fíjam a sárkánnya farkának a vígírül levette a veres rongyot, oszt a lú fülire akasztotta. De büszkén is csüngette le a fejit a két rúd köszt a jószág, ammint a ház elibe kórmányozta a fíju, hogy felüjjünk a tajigára. Fel is ültünk vóna mingyá, csakhogy elébb ekkis sor atta elő magát, mer míg én a lú körül szorgalmatoskottam az ólba, az idő alatt átal jött a pisze Galgóczy, hogy vigyük el ütet is a tajigán, csakhogy nem nekem monta esztet, hanem Erzsóknak, akki odabe ötözött, meg pedig úgy monta neki, hogy az ölibe ültesse, ammeg a pokorra való hej beg szívesen türte, olyan szípen megült ott, mint akar egy kottló a físzkenn. Iiiiinye... akki az órod jukát az ég felé erányozta, mondok neki ammint belépek az ajtón, hát ki engette meg neked, hogy a más asszonyával legyeskeggy, avval kapom a szegeletbül az ócska löcsöt, oszt a boldogabbik vígivel úgy girinczen hajítottam vagy háromszor, hogy négykézláb mászott ki az ajtón. Az asszont csak az öklömmel figyelmeztettem kípen, mer hogy beteges, most kímilni muszáj, aszonta az orvos.

Na e megvót; felültünk, mentünk. A miklós-ucczaji kapunál vót a gyülekez s. Mán ott tanáltuk családostul a pohos Csokányt, a szopornyikás Gyikót, a félszemü Gyököst, a gacsos Vargát meg a kehes Harsányit a vőleginy fíjával. Tajigákonn ült az egísz banda, mint ahogy dukál is, ha tajigás czéhbe történik a párosodási sor. Ahogy oszt ott hejbe mindet kiittuk az utra való üvegekbül a pájinkát, tüstint elindultunk Szoboszló felé. Elővettem a lajbi-zsebbül két szivarvíget saját őszintén, az eggyiket odattam Miskának, a másikat meg az önnön tulajdon saját fogaim közzé biggyesztettem, aut rágyuttottunk. Akkit én szittam szivarvíget, annak valami fajju illattya vót, egy vigécz atta, akkinek a pakkját hoztam bé a vasuttól, de akkit Miska szivattyuzott, büdös szagu vót,

a csak afféle komiszkurtának vót a darabja, mer hogy aszt a pógármester ur hajította el a városháza előtt.

Tizenegy óra tájba megírkesztünk a kúesos városba. Ojan szíp fel való vonulást tettünk, hogy az ucczákon kijött a nípek a kapu elibe a nízisünkre, még a pógármester is kiállott a városbáza kapujába a tanácsbéli urakkal, onnét köszönetett, csakhogy a harangot meg nem huszták a tiszteletünkre. Na de nem csodálkozok rajta, ritkán lát az a pugrics falusi város íjet.

A lakodalmas háznál is rimitő szívesen láttak bennünket, minden lú e ibe rakták a csutka-íziket büszsiggel. aut aszt kérdeztik túllünk, hogy: na mit hoztatok? Mutattuk osztán erre az üres üvegeket, hogy esztet hoztuk, töcsesítek meg. Dehogy tötöttük, nem akartak azok avval megbántani bennünket, hogy kéztül aggyanak, így oszt önnön saját magaink tötöttük meg, ki mit tanált abbül. Ehe osztán hozzá se nyultunk, mer kellett másnap az utra, hanem maratt ott még szípen, akkivel a száraz kebelt megvígasztajjuk. Vigasztaltuk is tisztessíges rogyásig, de még micsoda takaroson. Borzasztó kedvemre való mulacséság vót e, csak ippen ecczer vót ekkis összekülömbözis kösztünk. Igen mer mir, azir, hogy alig eserdítettem nyakon a félszemü Gyököst, mán tüstint vissza is atta, Mondok teeeee... a szemed piszkicsesa el a mejjedet, hát mi mán e? Vágnám a földhő, hát nem hagygya magát. Niiiii... te — vernék diót a esontoddal — hisz nem vagyok én ehe szokva. Mer máskor alig billentek rajta eggyet, mán az órán szánkkázik, ü is aho van szokva. Körülnízem osztán magamat, hát akkor veszem észre, hogy alig állok a lábomon. Na e mán egísz más, elmílkedek magamba, azir nincs hát én bennem erő, hogy gyen gélkedek; nem is ittam peig valami tulságos sokat, csakhogy nem emlíkszek rá, hogy mennyit. De nem sokáig hattak elmílkedni, hanem ízibe lekaptak a cimborák a husz körmömrül, oszt aszt hittik, hogy kenyirtízta vagyok, elkesztek dagasztani; mán egísz megkötött bele a hasam, úgy igyekeszték. Még ecescak a tubák, így magamba; csak níztem, hogy mit mívelnek mer hogy kitelen vótam véle. Asztat szígyeltem legjobban, hogy még a gacsos Varga is a mejjemre térgyelt, oszt aszonta, hogy csillagot kék evel rugatni. Mán hogy én velem. A többi is helybe hatta nagy röhögés köszt; mán a esizmámat is huzták lefelé. De mán ennek fele se teréfa, így magamba, lerázom üket magamrul akarhogy is, avval egy olyan nagyot erőlköttem, hogy mind befogta az órát tüstint, oszt ott hattak. Fojt azut tovább a mulacséság szípen. Csütörtökön dilbe jöttünk haza, oszt én ahogy itthon lefeküttem, úgy eltanáltam aludni, hogy este csak arra íbrettem f l, hogy lökdös az asszony, oszt aszongya, hé apjok kejjik fel kend. íg a törvínszék. Ne ugu, mondok, mi közöd hozzá, hadd ígjik, legalább hát ha el tud szökni egy pár szeginy rabok, avval befele fordultam oszt úgy elszenderedtem, hogy tán még most is alszok.

Kedélyes beszélgetés.

I. *képviselő*: X képviselő elvét szegre akasztotta és át csapott az ellenpártba.

II. *képviselő*: Hiszen oda való is volt annak az elve.

I. *képviselő*: Nem az elve volt annak odavaló, hanem ő maga a ki oda akasztotta.

A kutya tragédiája.

(Megtörtént.)

No már ez skandaium, mit a multkor láttam,
Ottan sétálván a színház udvarában;
Hogyha eszembe jut, most is felforr vérem.
Olyan rosszul esett e jelenet nékem.

Egy ártatlan ebet ért a katasztrófa.
Vannak, kik azt hiszik, az egész csak tréfa.
Pedig bizony való, majd halál lett vége;
Ki okozá: annak hasonló sors kéne.

Előre bocsátom: állatvédő vagyok,
S e tekintetben az igényeim nagyok.
Azért szellőztetem e dolgot is itten,
Mert a köztudatnál jobb büntetés nincsen.

Elkezdem elülről, hogy történt az egész,
Mert a fáradságom különben kárba vész.
Amint ott sétálok egy ismerős ural,
Csörrenéstől hangzik egyszerre az udvar.

Körülnézegetünk, s az első emelet
Egy ablakán látunk kapaszkodó ebet.
Összeszedi magát a nyomorult pára,
S a tört ablakon át beugrik, de jába:

Kinzója ott állott bottal a kezében,
Hogy a bonczos szőrü ne maradjon épen.
Addig ütögette, míg a szegény jámbor.
Kinjában leugrott színház ablakából.

Két piczi kis kutya oda nyargalt sebbel,
Részvétüknek adván kifejezést evvel.
Az áldozat pedig, — ó esodák esodája!
Elfutott bágyadtan, nagybeteg módjára.

Apró hirdetések.

10,000 firt nem sok pénz, ha valaki az életét adja érte. Ennyi hozományyal keres feleséget: *Muki.*

Hajnövesztő pomádé. Hihetetlenül biztos hatása. Háromszori használat után a márványasztalnak is haja nő. A feltaláló neve, aki a szert magán próbálta ki, „Sürü haj” jelige alatt tudható meg a kiadóban.

ÉN is nősülök. A ki bizik magában, hogy nem ijed meg attól az összegtől, amennyit én hozománykép várok, próbáljon „Boldogság” jelige alatt inni.

Duettet szeretne játszani egy ur, de csak hölgygyel. A ki szereti a Chopin étüdeket, jelentkezék „Duett” jelige alatt. Még másféle duett is lehet belőle.

Schenk-féle orvosságot ajánl valaki, a ki ezen orvosság hatása alatt lehetett oly szerencsés, hogy *fiunak* született. Hálanyilatkozatok „Biztos eredmény” jeligére való hivatkozással a kiadóhivatalban kaphatók.

Nem kell hozomány, mert én nem is akarok nősülni. Mindössze megszeretnék ismerkedni valakivel, a ki nekem elég kedves és elég barna. Czim: „Baba” alatt a kiadóhivatalban.

Férfi ruhák

Aforizmák.

Ha a sziv és ész óra volna sokat kellene, hol az egyiket, hol a másikat igazgatni.

A rossz lelkiismeret hálátlan dajka, nem hallszik szájából altató dal.

Az üresfejű emberek a társaságban olyan lármát csapnak, mint a sebesen rohanó üres szekér.

Egy bolond száz bolondot csinál; egy okos száz ellenséget.

A ki sok regényt olvas, az végre is azt képzeli magáról, hogy ő maga is regényhős.

A legőszintébb öröm — a káröröm.

Házaseslet.

Feleség: Ha török basa lettél volna, husz feleséget is tartottál volna.

Férj: (gyöngéden) De akkor te is közöttük lennél édesem.

Feleség: Hát hiszen így is köztük vagyok!

Egy ifjuhoz.

Nemtelen bünös szenvedélyvel	Ha megsiratnak is „Barátid”
Pazarlod ifjuságotad.	Azért siratnak meg csupán —
Előbb-utóbb az életundor	Mert a sok józú potyától
Fogja megásni sirodát.	Kappan a szemök azután.

Ha ifju arcodat sötéten	Ha sopánkodnak olykor-olykor
Öngyilkos-vér özönlí el:	Azok a jó firmák felették
„Barátaid” közt lesz-é, egy is	Azért teszik: mert, a míg éltél
A ki lemossa könnyivel...?!	Utoisó krajczárig — szerettek!

„Isten-ostora.”

A „Dongó” 11-ik számában közölt talányok megfejtése

1. Pálinka.
2. Borbála.

Dongó üzenetei.

B. K. Köszönjük. Egy részét mai számunkban hoztuk. A többit alkalomadtán.

Franzl. Nem közölhető, mást kérünk

Zoli. Besoroztuk.

J. Sz. J. későn érkezett. A jövő számra maradt. Üdv.

Bomba. Kérjük legyen kimélettel: Szójátékainak dümdumja megdöbbené a világot. Megdöbbenésekkel ez idő szerint nem foglalkozunk.

N. L. Nagyon személyeskedik. E miatt nem közölhetjük.

B. Ne háborgassa a madárka

nyugalmát ilyen rossz verssel.

Kiadó és laptulajdonos:

S Z É K E L Y J.

leggyorsabb és legkifogástalanabb tisztítása

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik

Debreczen, Széchényi-utca 42. sz.

Uj vaskereskedés.

Van szerencsénk szives tudomásul adni, miszerint vasáru kereskedésünket teljesen berendezvén, dusan felszerelt raktárt tartunk a legjobb minőségű rudvasak, szekértengelyek, butor- és épület-vasalások, vaskályhák, konyhák, főzőedények, kézműves szerszámok, gazdasági eszközök, láncok, vasalók, rézmozsarak, vödörök, tizedes- és mészáros-mérlegek, kertész-ollók, evőeszközök, konyhakések, kávéőrölők, zsebkésekből stb. stb.

Vállalatunk alapításánál rendkívül szerencsések vagyunk azért, hogy a legelső vasgyárakkal hosszabb időre szerződést kötöttünk a régi olcsó árakban való szállításra nézve s így az általános rohamos áremelkedés egyáltalán nem gátol bennünket abban, hogy igen tisztelt vevőinket rendkívül olcsó árban szolgálhassuk ki, ha bizalmukkal megtisztelnék.

Kiváló tisztelettel

Záborszky Lajos és Társa
vaskereskedők

Debreczen, Piacz-u. 65. sz., a vármegyeház átellenében.

KLEIN JAKAB

posztókereskedő

Debreczen, Főter, uj bérház, város házzal szemben.

Ajánlja a közölgő tavaszi idényre a n. é. közönségnek dusan felszerelt raktárát

bel- és külföldi gyapjuszövetekben,

ugymint legfinomabb

Camgarn, Cheviot, Adria, Atlasz, Strich-Adria, Trico, Pervienne, valamint a legujabb divatu felöltő, férfi- és női ruhakelmékben, a legjutányosabb árak mellett. — Szives pártfogásért esedez.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Elvállal mindenféle szobafestéseket, tapetirozásokat, templomok festését, oltárok és szószékek aranyozását

a legművésziesebb kivitelben.

Horváth András
szoba- és templom-festő.

DEBRECZEN,

Piacz-u. 21. sz. alatt,

a Tisza-palota átellenében.

SZÉKELY JENŐ ÉS TÁRSA Piacz, Biedermann-palota.

Buchwald Elek csász. és kir. udvari szállító elhalálozása folytán, a hagyatékához tartozó **összes férfi és női czipóket** megvettem és

feltűnő olcsó árban árusítom ki.

Ritkán kínálkozik a közönségnek olyan kedvező alkalom, hogy **csakis kiválóan finom minőségű czipóket** olyan olcsón vásárolhasson, mint ez alkalommal.

Megérkeztek

A PÁRISI DIVAT ÁRUHÁZBA

DEBRECZEN, A FŐPOSTA MELLETT

a legujabb divatu

felöltők, angol gallérok és gyermek-

ruhák

nagy választékban.

MIHALOVITS I.

gyógyszertára a „Kigyó”-hoz Debreczen.

Harmat-Créme

a legjobb arczsépitő és bőrápoló kenőcs.

A „Harmat-Créme” egy teljesen ártalmatlan (ólom- és higanymentes) nem zsírozó, habsterü szépitő-szer, mely a bőrne kenve annak üdéséget, lágyaságot, finomságot, szép hamvasságot kölcsönöz s hosszú időre megőrvi az arcot a megránczosodástól. A bőre teljesen felszívódván, nem hagy ennek felületén semmi zsírosságot, minélfogva nappal is használható. Nem teszi fényesre az arcot, de fehériti azt. Ennélfogva felülmúl minden készítményt. Kiváló eredménnyel használható a bőr minden tisztátalanságainál, minők a vörösség, májfolt, sörör, szeplő, apró pattanások, bőratkák, mitesszerek, továbbá jól használ bőrepedéseknel, hámlásnál, valamint napégette vagy szélkifújta arcnál és kéznél.

A „Harmat-Créme” használatánál az arc szépsége, ifjúságot jellemző hamvassága, síkos puhasága, üdésége igen-igen sokáig megőrizhető, anélkül, hogy az a szervezetre legcsekélyebb káros befolyást gyakorolna.

1 tégely ára 1 korona. Hozzávaló „Harmat-szappan” 1 darab 55 kr.

Dusan felszerelt raktár mindenmü bel- és külföldi gyógyszer-különlegességekből.

Kostya János

ékszerész és zsebóra raktára

Debreczenben, Széchényi-utcza, a reform. kistemplom mellett.

Legolcsóbb bevásárlási forrás brilliánt, arany és ezüst ékszerekben, arany és ezüst zsebórákban.

Mindennemü arany és ezüst új munkát, átalakitást, javításokat gyorsan és pontosan a legolcsóbb árban saját műhelyemben készítek.